Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrisori nefrancate nu se primescă. Manuscripte nu se retrimită!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22
Inserate mai primescŭ în Viena Rudolfŭ Mosse Haasenstein & Volger (Otto Maas), Henrie Schalek, Alois Herndl M. Dukes, A, Oppelik, J. Dannebergŭ; în Budapesta: A. V. Goldberger Anton Mezei Eckstein Bernat: în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ; o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIV.

„Gazeta" ese în fiă-care ḑĭ
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., Pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 232. Brașovŭ, Sâmbătă, 19 (31) Octomvre. 1891.

Brașovŭ, 18 Octomvre v.

Nimicŭ nu dovedesce mai multŭ situațiunea nesigură în constelația generală europeană, decâtŭ combinațiile, ce le facŭ ḑiarele, cu vĕdită iritațiune, asupra întâlnirilorŭ miniștrilorŭ și a principilorŭ domnitorĭ din timpulŭ din urmă.

Mai erĭ alaltaerĭ a fostŭ produsŭ o mare neliniște la Viena și la Berlinŭ călĕtoria ministrului de esterne rusescŭ Giers în Italia și întâlnirea lui cu ministrul-președinte di Rudini. Nu mai puținŭ viu este comentată călĕtoria regelui Carolŭ alŭ Românieĭ, care avêndŭ o întrevedere cu regele Umberto și acum visitândŭ curtea din Berlinŭ, de unde se ḑice că va merge și la Viena, a datŭ nutremêntŭ credinței, că are de cugetŭ a realisa intrarea definitivă a României în tripla alianță.

Primirea cordială strălucită, ce i-s'a făcutŭ suveranului Românieĭ în Postdam și Berlinŭ, nu constitue în sine, decă vomŭ considera strînsele lui legăturĭ de rudeniă cu curtea prusiană, precum și atitudinea de până acum a Germaniei față cu regatulŭ românŭ, nimicŭ surprinḑĕtorŭ. Bătătóre la ochĭ și încâtva surprinḑĕtóre însĕ este atitudinea deosebită, ce o observă de-o parte pressa austro-ungară oficiósă, ér de altă parte pressa berlinesă față cu acéstă visită a regelui Carolŭ la curtea prusiană.

Foile oficióse austro-ungare susținŭ *unisono*, că visita regelui Carolŭ nu are o importanță mare politică și că mai alesŭ ea nu póte avea scopulŭ de a lua vr'unŭ angajamentŭ hotărîtŭ în ce privesce relațiile Românieĭ cu tripla alianță; celŭ multŭ se admite din partea acestorŭ foĭ, că regele Carolŭ a voitŭ sĕ tracteze la Berlin afacerile familiare din casa regală, de care este legată și cestiunea moștenirei tronului.

Altfeliu se pronunță foile berlinese asupra visitei regelui României. Cele mai multe accentuéză, că ea are o seriósă însemnătate politică, și „Nordd. Allg. Ztg" 'lŭ salută ca pe unŭ domnitorŭ alŭ unei națiunĭ amice, pentru care națiunea germană nutresce sentimente amicabile și de simpatiă, ér „Vossische Ztg" accentuândŭ importanța politică a visitei regelui Carolŭ la Berlin și la Viena ḑise, că România va puté conta la ajutorulŭ triplei alianțe la casŭ când va fi atacată „dér ea însăși va trebui sĕ observe o atitudine neîndoiósă".

Ce înțelege fóia berlinesă sub acéstă atitudine nu ne spune, dér însăși îngrijirea, ce o arată oficiosii austro-ungarĭ de a risipi bănuelele, că România ar plănui sĕ-șĭ părăséscă cu totulŭ posiția sa neutrală, ne arată dificultățile cele marĭ, ce le-arŭ întâmpina amintita „atitudine neîndoiósă".

Orĭ cum ar fi însĕ interpretată visita regelui Carolŭ la Berlinŭ, primirea distinsă, ce i s'a făcutŭ acolo, este fórte îmbucurătóre din punctulŭ de privire alŭ raporturilorŭ Românieĭ cu Germania.

Combinațiile asupra întâlnireĭ dintre împĕratulŭ Wilhelm și regele Carolŭ, care a avutŭ în mare parte unŭ caracterŭ cordialŭ familiarŭ, va trebuĭ sĕ facă locŭ acum altorŭ combinațiĭ multŭ mai marĭ asupra întâlnireĭ, ce se pune din nou în perspectivă între Țarulŭ Rusieĭ și împĕratulŭ Wilhelm. Acum se asigură, că acéstă întâlnire arŭ fi unŭ lucru hotărîtŭ și că se va sĕvêrși în drumulŭ Țarului, care plécă dela Kopenhaga la Livadia, spre a serba acolo în cercŭ restrînsŭ familiarŭ nunta de argintŭ.

Suntemŭ curioșĭ sĕ vedemŭ, decă în adevĕrŭ Alexandru III va întórce împĕratuluĭ Wilhelm visita, ce i-o datoresce. De o va face, nu se va schimba nimicŭ prin acésta din situațiune, dér ea negreșitŭ va apăré într'o lumină mai puțin încordată și mai puținŭ amenințătóre, ca decă nu o va face.

CRONICA POLITICĂ.

— 18 (30) Octomvre.

— Declarațiunea din dietă a ministrului-președinte Szapary, privitóre la introducerea poliției de statŭ în Fiume, a produsŭ marĭ nemulțămirĭ între cetățenii italienĭ ai orașului Fiume. „La Voce del popolo" ḑice cu privire la acésta: Câtŭ de mare a trebuitŭ sĕ fiă desamăgirea blânḑilorŭ și pacînicilorŭ Fiumenĭ, când au înțelesŭ, că ministrul-președinte a rostitŭ în fața parlamentului cuvintele: „decă se află unŭ locŭ pe teritoriulŭ corónei unguresci, unde sĕ fiă de doritŭ introducerea poliției de statŭ, atuncĭ acestŭ locŭ este Fiume, unde comerciulŭ celŭ mare, raporturile speciale ale orașului și raporturile de naționalitate facŭ necesară introducerea acestei poliții de statŭ." Fóia italiană arată, că evenimentele petrecute în Fiume n'au fostŭ așa de marĭ, precum le presentă ceĭ dela Pesta, ba chiar și de arŭ fi fostŭ, împrejurarea acésta nu-i dă dreptŭ guvernuluĭ unguresců, ca sĕ jăfuéscă unŭ orașŭ de celŭ mai scumpŭ dreptŭ de siguranță alŭ sĕu. Acésta este rĕsplata orașului nostru pentru recunoscuta și necontestata luĭ fidelitate? Fóia italiană află într'unŭ asemenea actŭ a grea vĕtĕmare a autonomiei orașului și de aceea cere, ca representanțiĭ orașului sĕ pășéscă cu tótă bărbăția întru apĕrarea orașului, care este amenințatŭ de unŭ periculŭ atâtŭ de mare.

— Ḑiarulŭ rusescŭ „Novoje Vremja" într'unŭ numĕrŭ mai nou alŭ sĕu dublică unŭ articulŭ, în care vorbesce despre o federațiune a popórelorŭ slave din Austro-Ungaria. „E fórte probabilŭ, ḑice fóia rusescă, că contele Taaffe va mai rĕmâné încă câtva timpŭ la putere, dér e întrebare, decă acéstă susținere la putere, care din ḑi în ḑi devine mai slabă, îĭ va puté ajuta luĭ, ca sĕ-șĭ ajungă scopulŭ, de a slăbi ideia federalismuluĭ, ce s'a deșteptatŭ între Austriacĭ. In timpulŭ din urmă din fórte multe semne se póte conchide, că oposițiunea slavă, încuragiată de învingerea Cehilorŭ tinerĭ, va procede multŭ mai energicŭ și mai cu curagiu, decâtŭ până acum. Cu câtŭ ministeriulŭ Taaffe va dovedi mai multŭ, că elŭ se sprijinesce numai pe liberaliĭ nemțĭ, cu atâtŭ mai înverșiunată va fi oposiția, ce o va întimpina din partea federaliștilorŭ slavĭ. Se póte, că acésta sĕ nu aibă nicĭ o urmare în Reichsrath, dér nu încape nicĭ o îndoélă, că lupta acésta va servi spre încuragiare Slavilorŭ și încă nu numai Slavilorŭ din Austria, ci și celorŭ din Ungaria."

SCIRILE ḐILEI.

— 18 (30) Octomvre.

Reuniunea femeilorŭ române din Sibiiu șĭ-a ținutŭ adunarea generală Dumunecă la 4 óre p. m. sub conducerea d-nei președinte Maria Cosma. La acéstă adunare, ḑice „Tel. Rom.", au participatŭ cele mai frumóse familiĭ din Sibiiu și bărbațĭ specialiștĭ în ale școleĭ. Raportulŭ comitetului, cetitŭ de dlŭ secretarŭ Dr. Oct. Russu, s'a luatŭ spre sciință. Raportulŭ dă o oglindă fidelă a activitățiĭ comitetuluĭ și a desvoltării școlei de fetițe. Comitetulŭ reuniunei s'a întregitŭ, alegêndu-se în locurile devenite vacante d-nele Tilea și Colbasi. După terminarea ședințeĭ, d-lŭ Dr. Ilarionŭ Puscariu, luând cuvêntulŭ, într'o vorbire mĕduósă face istoriculŭ desvoltăreĭ culturale a Românilorŭ, accentuândŭ, că până bine de currênd familia era, unde se păstra foculŭ sacru alŭ naționalismului, ér aḑĭ s'a făcutŭ unŭ pasŭ mai departe și mamele române cultivă acestŭ focŭ prin școle. Mulțămesce apoi d-nei presidente și damelorŭ din reuniune pentru zelulŭ ce-lŭ desvóltă. Dómna presidentă, care a condusŭ și de astădată adunarea cu multŭ tactŭ și bunăvoință, a mulțămitŭ în numele comitetului.

***

S'au corectatŭ „patrioțiĭ". Multŭ îșĭ umflă patrioții gușa la fiă-care ocasiune

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Frații gemenĭ.

(Novelă de E. Plouvier.)

(Urmare).

Când Richard fù liberatŭ din închisóre și cătușele 'i se luară de pe brațe, și când pe lângă sine vedea trecêndŭ și ómenĭ de aceia carĭ nu făceau parte din garda arestuluĭ, 'i se făcŭ rĕu. Aerulŭ libertățiĭ îĭ părea greu și-lŭ ajungeau amețelĭ: plângea, rîdea și se ruga. Locuitorii din Brest, carĭ îlŭ vedeau, îlŭ credeau nebunŭ. Când îșĭ veni érășĭ în fire, începŭ sĕ se cugete, că óre cum ar puté elŭ face mai întâiu, ca sĕ devină érășĭ într'unŭ gradŭ cu ceialalțĭ ómenĭ, carĭ treceau pe lângă elŭ liberĭ, fără grijĭ și a cărorŭ fericire elŭ o invidia. Cu durere îșĭ aducea aminte de viéța pacînică petrecută în Amiens cu mamă-sa și cu frate-sĕu, precum și de momentulŭ sĕrbătorescŭ, în care 'i se arătă în biserică Eva, ca unŭ fenomenŭ ceresců.

In fine îșĭ strînse la inimă cartea și plecă la Parisŭ. Elŭ călĕtori pe josŭ, dér lângă Mortagne, aprópe de Alençon, venĭ o furtună mare, care îlŭ sili sĕ-șĭ caute adăpostŭ și bătù la pórta mănăstirei Maison-Dieu, care era mânăstirea Frappiștilorŭ. Aceștia l'au primitŭ cu o bunĕtate creștinéscă și fiindŭ elŭ unŭ arestantŭ eliberatŭ pe care nimenea nu-lŭ ocrotea în casa sa, simția o adevĕrată fericire, putêndŭ petrece doue ḑile în acestŭ locŭ. Timpulŭ acesta a petrecutŭ ḑice, că e celŭ mai fericitŭ din viéța lui.

A treia ḑi, restauratŭ, plecă la drum. Cu paciință a suferitŭ elŭ tóte batjocurile, ce a trebuitŭ sĕ le mai sufere și pe cale; elŭ a suportatŭ cu curagiu tóte lipsele, carĭ l'au ajunsŭ și în fine sosi la Parisŭ.

Sĕrmanulŭ Richard, elŭ credea despre sine, că cunósce lumea, pe când nu cunoscea nicĭ Parisulŭ. Cu cartea în mână mergea pe la ómenĭ, pe carĭ Provedința i-a provĕḑutŭ cu de tóte în abundanță ca sĕ vindece miseriile bietului poporŭ; mergea pe la aceia, carĭ facŭ legile, carĭ le ducŭ în îndeplinire, dér pretutindenea fù respinsŭ, batjocoritŭ, despreţuitŭ, — nime nu-lŭ asculta. Cercatu-șĭ-a norocul prin palaturĭ, pe la miniștri, dér înzadarŭ. Toțĭ îĭ ḑiceau; eștĭ nebunŭ, șarlatanŭ. Nimenĭ nu s'a aflatŭ sĕ ḑică: „dér decă omulŭ acesta are dreptŭ!" Mers'a prin cafenele, prin locurĭ publice și vestea în gura mare, că elŭ voiesce sĕ îndrepte societatea omenéscă, pornită spre perire: — toțĭ îlŭ rîdeau; bĕiețandriĭ aruncau pe strade cu tină și cu pietri după elŭ. Opria ómenĭ pe stradă, ca sĕ le cetéscă cartea, dér fiindŭ judecatŭ pentru acésta ca unŭ turburătorŭ alŭ liniștei, l'au prinsŭ și l'au închisŭ câteva ḑile.

Richard era aprópe sĕ-șĭ blasteme ḑilele și sĕ înjure pe creatorulŭ sĕu. Elŭ petrecuse o jumĕtate de anŭ în Parisŭ, când odată merse la Lagérivière. A înțelesŭ, că contele este unŭ omŭ marinimosŭ și afabilŭ, a mersŭ și la acesta, pentru ca se nu întrelase nicĭ o încercare, pentru a-șĭ face cunoscute doctrinele sale. Pe cum amŭ vĕḑutŭ însĕ la începutulŭ capitolului acestuia, elŭ și aicĭ a fostŭ fără norocŭ.

Când într'o séră din Decemvre pe la 8 óre, pe jumĕtate golŭ, fù aruncatŭ pe strade unde stătea singurŭ, fără adăpostŭ, fără pâne, elŭ a încetatŭ de a mai spera, credința s'a stinsŭ în inima luĭ. A urmatŭ desperarea, acelŭ verme înfiorătorŭ, care decă s'a încuibatŭ odată în sufletulŭ omuluĭ, îĭ róde tótă speranța, tóte visurile.

Richard se hotărî a petrece tótă nóptea pe o piĕtră față în față cu palatulŭ contelui. Ḑăpada începŭ sĕ cadă în fulgĭ din ce în ce mai marĭ. — Ferestrile palatului înotau în lumină. — Sosescŭ óspețĭ... puținŭ și musica începu sĕ sune în sala parfumată... Afară ninge și vêntulŭ cu turbare aruncă fulgĭ recĭ în fața flămêndului Richard.... Ĕtă, odată se deschide o ușă cu sticlă și pe balconŭ apare unŭ omŭ tinĕrŭ cu îmbrăcăminte elegantă, avêndŭ la brațŭ o damă tînĕră și frumósă.

— „In sala omulŭ stă sĕ se înăduşe de căldură — ḑise dama — nu mai potŭ ședé înăuntru..."

— „Sĕ mergemŭ, scumpă Evă, sĕ mergemŭ înăuntru, ḑise tînĕrulŭ peste puținŭ, nu va fi bine sĕ mai ședemŭ afară; vêntulŭ suflă prea rece".

— „Da, vomŭ merge îndată! Dér privesce colo Valentine, ce figură e acea a căreia umbră se vede pe părete?"

Valentinŭ se cutremură, pentru-că

cu patriotismulŭ lorŭ. Cetitorii nostri își aducŭ aminte de afacerea baronului Kochmeister, care a fostŭ silitŭ sĕ abdică din postulŭ de preşedinte alŭ camerei comerciale din Budapesta, numai pentru-că a „cutezatŭ“ a subscrie o petiţiă cătră monarchŭ, în care se cerea ajutorŭ pentru zidirea unui teatru germanŭ în Budapesta. Patrioţii făceau spume la gură și strigau în lumea largă, că nu le mai trebue decâtŭ preşedinte din némulŭ lorŭ, care sĕ nu le mai tra deze(!) interesele naţionale. Ce sĕ vedĭ? După multă chibzuélă, ei şĭ-au găsitŭ omulŭ. In şedinţa dela 27 Octomvre au alesŭ în *unanimitate* altŭ preşedinte, care, nu cumva sĕ credeţĭ, că ar fi Jidanŭ, căcĭ — după cum şi din nume se póte vedé — e curatŭ Maghiarŭ, ilŭ chiamă *Moritz Wahrmann!*

***

Atentatŭ. Ni-se scrie, că într'una din nopţile acestea, fisolgăbirăulŭ Henter Gabor din Săcele fù atăcatŭ în drumŭ de vr'o 8 Ciangăi, din ale cărora ghiare abia a putută scăpa. In ţiua următóre atentatorii au fostŭ prinşĭ şi arestaţĭ. — Ce ţicŭ la asta Kulturegyletiştii, carĭ preamărescŭ atâtŭ de multŭ „cultura“ acestorŭ Ciangăi?

***

Numire. D. dr. *Emilŭ Puşcariu* e numitŭ medicŭ secundarŭ la spitalulŭ St. Treime din Iaşĭ.

***

Sobrania bulgară s'a deschisŭ în 27 Octomvre de cătră principele Ferdinand, cu ceremonialulŭ obicinuitŭ. Discursulŭ tronului conţine mai multe proiecte de legĭ, carĭ se vorŭ discuta în decursulŭ acestei sesiunĭ.

***

Sinodulŭ episcopescŭ sêrbescŭ — după cum se anunţă din Carlovĕţŭ — a alesŭ de episcopŭ pentru scaunulŭ vacantŭ din Timişóra pe protosincelulŭ *Nicanorŭ Popovicĭ* dela mănăstirea din Beociu, ér pentru scaunulŭ vacantŭ din Karlstadt pe *Mihailŭ Gruicĭ* profesorŭ de teologiă. Foile maghiare ţicŭ, că ambii aceştĭ noi episcopĭ au fostŭ candidaţii patriarchului şi suntŭ „patrioţĭ“ bunĭ, cu simţeminte maghiare.

***

Postalŭ. Direcţiunea postală telegrafică din Sibiiu escrie concursŭ pentru ocuparea de magistru postalŭ în Petroşenĭ. Reflectanţii au a depune o cauţiune de 100 fl. şi a-şĭ înainta cererile în decursŭ de 3 sĕptĕmânĭ la numita direcţiune, de unde potŭ căpĕta şi informaţiunĭ mai detaiate.

***

Musica regimentului 32 de infanteriă va da Dumineca séra unŭ mare concertŭ în sala hotelului Centralŭ Nr. 1. Inceputulŭ la 8 óre séra. Preţulŭ de întrare 30 cr.

Regele Carolŭ la Berlinŭ.

Ţiarulŭ „Neue Freie Presse“ i-se telegrafézĕ dela nisce martorĭ ocularĭ, că salutarea între împĕratulŭ Vilhelm şi regele României la gara din Potsdam a fostŭ cordială. Monarchii s'au îmbrăţişatŭ şi sărutatŭ. Gara şi oraşulŭ au fostŭ frumosŭ împodobite, şi publiculŭ aclamă viu pe monarchĭ. Foile din Berlinŭ scriu, că visita acésta a regelui Carolŭ *are o seriósă importanţă politică.*

Ţiarulŭ „National-Zeitung“ ţice: „Visita regelui Carolŭ în Italia, ar fi încrucişatŭ drumulŭ, pe care au atrasŭ şi pe regina o clică a boierilorŭ, carĭ lucră în interesulŭ Rusiei şi ambiţiunea familiei Văcărescu. Décă în Potsdam va fi în adevĕrŭ obiectŭ de discusiune logodirea moştenitorului tronului românŭ, atuncĭ şi acésta va desĕvîrşi opera de importanţă politică începută în Italia“.

Numita fóiă încheiă ţicĕndŭ, că se va înlătura periculŭ, ca România, care representă unŭ elementŭ pronunciatŭ în peninsula balcanică, se servéscă ca instrumentŭ alŭ propagandei rusescĭ în Orientŭ.

Ţiarulŭ „Vossische Zeitung“, dă o mare importanţă visitei regelui Carolŭ, ţicĕndŭ, că Austro-Ungaria are mare interesŭ, ca România sĕ nu fiă călcată de Rusia. Cade România, atuncĭ cade şi independenţa peninsulei balcanice. *România aşa-déră va puté conta, în casulŭ unui atacŭ, la ajutorulŭ triplei alianţe, dér ea însăşĭ trebue sĕ observe o atitudine nedubiósă.*

Numitulŭ ţiarŭ mai adaugă, că în Berlinŭ se ocupă cu unele schimbărĭ în organisaţia armatei comune.

In cercurile bine informate de acĭ se confirmă scirea despre logodirea principesei *Maria*, fiica cea mai mare a ducelui de *Edinburgh* cu *moştenitorulŭ* tronului românŭ. Publicarea acestei logodne se va face în curêndŭ.

*

Regele Carolŭ s'a dusŭ alaltă-erĭ dela Potsdam în mausoleulŭ din Charlottenburg şi a depusŭ acolo pe mormêntulŭ împĕratului Wilhelm I o cunună.

Pe la 11 óre înainte de amédĭ Regele României a sositŭ în Berlinŭ şi a descălĕcatŭ în castelulŭ regalŭ, unde a luatŭ dejunulŭ. Mai târţiu Regele făcù mai multe visite, între carĭ şi Cancelarulŭ imperialŭ Caprivi. La 4 óre d. a. Regele Carolŭ urmatŭ de unŭ escadronŭ de ulanĭ de gardă, merse la gara dela Potsdam spre a primi pe împĕratulŭ Wilhelm, care rĕmase până după amédĭ încă acolo. Ambii monarchĭ merseră apoi în casarma de artileriă Moabită şi trecură în revistă regimentulŭ de artileriă de gardă, din care facŭ parte odinióră Regele ca oficerŭ. Cu acéstă ocasiune împĕratulŭ ţinù o mică vorbire. Corpulŭ oficerilorŭ celorŭ două regimente de artileriă de gardă dădură apoi unŭ prânţŭ, la care luară parte împĕratulŭ Wilhelm, regele Carolŭ, principele de Hohenzollern şi tótă generalitatea ce se afla în Berlinŭ precum şi ambasadorulŭ românŭ. Impĕratulŭ a şeţutŭ în faţa Regelui. După prânţŭ cei doi monarchĭ urmaţĭ de o escortă de cuirassirĭ de gardă, merseră la castelŭ. De aci se duseră la representaţia de gală în opera din Berlinŭ după care se reîntórseră érăşĭ la Potsdam.

La prânţulŭ amintitŭ alŭ regimentului de infanteriă, ţise împĕratulŭ *Wilhelm* ridicândŭ paharulŭ: Mĕ bucurŭ fórte, *că Regele României a binevoită graţiosŭ a primi uniforma regimentului, căruia i-a aparţinutŭ* mai înainte şi a se reîntórce cu acésta la regimentŭ. Ridicŭ paharulŭ în sănĕtatea cameradului de mai nainte care a reîntratŭ: Regele României trăiéscă! — Regele *Carolŭ* mulţămi şi rĕspunse: Mĕ bucurŭ, că am putută sĕ transmitŭ principiile armatei prusiene în armata română. Aceste principii le-am înplântatŭ în armata mea tinĕră, care e mândră de ele. Provocŭ pe cei de faţă sĕ-şĭ goléscă paharulŭ în sănĕtatea împĕratului. Germania trăiéscă!

Ministrulŭ Ribot despre politica esternă a Franciei.

Amŭ adusŭ erĭ unele schiţe asupra vorbirei ministrului de esterne Ribot, în camera francesă. Acesta rĕspunţĕndŭ interpelărilorŭ unorŭ deputaţĭ, accentuă în modŭ oficialŭ apropiarea ruso-francesă, fiindŭ desŭ aplaudatŭ, pe lângă aceea se esprimă în modŭ remarcabilŭ asupra festivităţilorŭ dela Nizza, asupra demonstraţiunilorŭ din Roma şi în fine asupra cestiunei Egiptului. Despre vorbirea acésta mai aflămŭ următórele:

„Ceea ce privesce presenţa membrilorŭ guvernului la festivităţile dela Nizza, atuncĭ e fórte curiósă uimirea deputatului Delafosse, fiind-că nu era sigurŭ că nu vorŭ întâlni pe nicĭ unŭ membru alŭ guvernului italianŭ. Se tracta despre o cetate, carea a devenitŭ francesă şi care va şi rĕmânea francesă. (Viue aplause); se tracta despre aceea, ca sĕ se sĕrbeze amintirea unui bărbatŭ, care, décă servesce de onóre Italiei, a fostŭ unŭ „francesŭ născutŭ.“ Ne-amŭ adusŭ aminte despre acésta, şi de aceea a fostŭ însărcinatŭ ministrulŭ de finance, ca sĕ represinte guvernulŭ. Acestŭ faptŭ nu conţine în sine nimicŭ de regretatŭ. Décă nu s'a dusŭ la Nizza nicĭ unŭ membru alŭ guvernului italianŭ, trebue sĕ amintimŭ, că nu guvernulŭ, ci municipalitatea a trimisŭ învitările.

Guvernulŭ italianŭ a declaratŭ, că a primitŭ o învitare. Domnulŭ di Rudini afară de acésta, încă în séra aceea, în care Rouvier a ţinutŭ cuvêntarea sa, a felicitatŭ pe guvernulŭ nostru pentru acéstă nouă garanţiă despre amiciţia, acestorŭ două ţĕrĭ.

In privinţa incidentului dela Roma, aminti vorbitorulŭ, libertatea de care se bucură peregrinagele. Iritarea ce a urmatŭ după acésta în Italia, nu a statŭ de locŭ în legătură cu acésta. Francia n'a tăinuitŭ uimirea ei faţă de Italia, că manifestaţiunile aceste au fostŭ însoţite de atacurĭ în contra Franciei. Italia şi-a esprimatŭ regretele sale faţă de acestea. Catolicii suntŭ sigurĭ de sprijinulŭ Franciei, décă se supunŭ legilorŭ. Dér cu privire la incidentulŭ internaţionalŭ, a trebuitŭ guvernulŭ sĕ trimită episcopilorŭ unŭ circularŭ. Ministrulŭ de culte a făcutŭ numai aceea, ce a fostŭ dreptulŭ şi datorinţa sa, până când esistă concordatulŭ. Ţiarulŭ „Osservatore Romano“, ba chiar şi papa, a recunoscutŭ legalitatea acestui circularŭ. Nimenea nu va nega, că episcopii suntŭ datorĭ sĕ respecteze guvernulŭ.

La finea vorbirei sale accentuă ministrulŭ situaţiunea Franciei în Europa, ţicĕndŭ: „In Europa domnesce *impresiunea, că pacea, în momentulŭ acesta, e mai asigurată ca orĭ când.* Faptulŭ apropierei între Francia şi Rusia nu trebue sĕ pună pe nimenea în uimire. Apropiarea acésta s'a îndeplinitŭ pe basa *comunităţii de interese ale ambelorŭ ţĕrĭ* şi nimenea nu se îndoesce că acésta e o nouă garanţiă a păcii. Francia póte fi cu dreptŭ cuvêntŭ *mândră pe simpatiile Rusiei.* (Aplause) A ocupatŭ érăşĭ în lume aculŭ locŭ, care i-se cuvine puterei şi înţelepciunei sale. (Aplause viue şi furtunóse).

Congresulŭ de pace din Roma.

La congresulŭ interparlamentar ce se va ţiné la 3 Noemvre n. c. în Roma vorŭ lua parte 662 de membri ai diferitelorŭ parlamente, dintre carĭ 357 italianĭ; mai departe 1424 de membri ai parlamentelorŭ şi-au făcutŭ cunoscutŭ consimţĕmêntulŭ lorŭ. — O parte dintre deputaţii şi senatorii românĭ, carĭ vorŭ asista la acestŭ congresŭ au şi plecatŭ. C. Fotin publică în „Naţionalulŭ“ următórea interesantă învitaţiune primită dela preşedintele camerei italiane:

Scumpe colegŭ,

Ilustrulŭ D-Vóstră preşedinte îmĭ trimite o listă de representanţii parlamentului românŭ, care vorŭ lua parte la conferinţa ce va avé locŭ la Roma, dela 3 până la 8 Noemvre.

In acéstă listă găsescŭ numele Domniei-Vóstre şi v'aşĭ fi fórte îndatoratŭ în casulŭ când aţĭ avé bunăvoinţă a-mĭ comunica, décă putemŭ compta pe presenţa d-vóstă.

Găsescŭ de prisosŭ a vĕ mai aduce la cunoscinţă, că toţĭ italienii suntŭ

Richard fù acela, care auţindŭ numele Evei, s'a sculatŭ şi se apropia de ei. Valentinŭ în umbra de pe părete recunoscŭ figura, care l'a spăriatŭ în Amient în minutulŭ când a sĕvîrşitŭ furtulŭ. De atuncĭ s'a totŭ gânditŭ la acéstă umbră, s'a totŭ temutŭ de ea. Acum se sgudui, dér avù totuşĭ atâta tăriă, ca sĕ ţică:

— „Va fi, póte, vre-unŭ omŭ beatŭ!“

— „Ba nu, amice, vedĭ cu ce ţinută dréptă se apropiă de balconŭ? Mai bine ţi, că e vre-unŭ omŭ sĕrmanŭ fără adăpostŭ; sĕ-i dămŭ ceva...!“

Indată îşĭ scóseră pungile şi Eva aruncă câţĭ-va banĭ de argintŭ ţicĕndŭ: „Primesce, omule, darulŭ acesta şi te rógă lui Dumneţeu pentru mine.“ Valentinŭ încă şi-a aruncatŭ mila sa şi se întórseră apoi amêndoi în salŭ: bărbatulŭ adâncitŭ în cugete, ér tinĕra cu voiă bună.

Richard în urma celorŭ auţite şi vĕţute rĕmase sdrobitŭ; prin creerii lui treceau mii de cugete nebune. Se credea, că viséză. De sute de orĭ se întreba, că óre nu este elŭ în adevĕrŭ nebunŭ, după cum auţi mai de multe-orĭ că-lŭ numescŭ.

Vĕţĕndu-şĭ, sermanulŭ, starea deplorabilă, luă darulŭ tinerei dame şi cu evlaviă ilŭ duse la buze...

Nu peste multŭ auţi, cum servitorulŭ strigă sĕ vină trăsurile óspeţilorŭ, ce aşteptau la stradă:

— Trăsura contesei Secrete.

— Trăsura marchisului Tetty.

— Trăsura contelui Lostranges.

— Trăsura d-lui Valentinŭ Beaumont!

— Oh — ţise Richard în sine — fratele meu va veni şi va trece pe lângă mine; ilŭ voiu agrăi, dóră va avé atâta sufletŭ, ca sĕ mĕ priméscă.

Când Valentin cobori scările, acesta sări la dênsulŭ.

— „Eu sunt Richard, — îi ţise iute şi încetŭ, — eu sunt fratele tĕu, care am suferitŭ pantru tine închisóre şi am fostŭ înfieratŭ. Sunt flămândŭ şi-mĭ este frigŭ...“

Valentinŭ se cutremură, dér în minutulŭ acesta se cobora Lostranges cu fica sa pe trepte; elŭ, ca sĕ nu fiă observatŭ, că vorbesce cu unŭ cerşitorŭ, ceea ce ar fi prea umilitorŭ pentru elŭ, împinse pe fratele sĕu ţicêndu-i:

— „Fĕrtate, ţi-am datŭ, acum mergĭ!...

Şi când Richard, cuprinsŭ de uimire, nu s'a depărtatŭ, Valentinŭ ilŭ lovi peste faţă cu mănuşa, ca şi cum ar voi sĕ scape óre-cum de elŭ.

Acéstă lovitură, deşi uşóră, a fostŭ mai grea, mai durerósă pentru Richard, ca cei cincĭ anĭ petrecuţĭ în închisóre, cu tóte chinurile şi suferinţele. Lovitura acésta a atinsŭ chiar legătura, care îi mai unia, acéstă legătură se rupse acum pentru tot-déuna.

Intre acestea trăsurile se depărtară una după alta, pórta se închise, totulŭ deveni întunecosŭ şi tăcutŭ. Richard se trase până la o laviţă, îşĭ perdù tótă puterea şi nu mai era stăpânŭ peste simţirile sale. Casele jucau înaintea lui cu o furiă nebună şi în slăbiciunea creerilorŭ sĕi, ajutată şi prin fóme, i-se imaginară tóte chipurile din trecutŭ, până la ultima scenă. Obositŭ, afară de sine, căţù pe pardosélă, lovindu-şĭ capulŭ aşa, încâtŭ sângele începù sĕ curgă şi durerea ii alungă chipurile înspăimêntătóre... Intr'unŭ târţiu îşĭ veni în orĭ, dér nu se putea scula; era tocmai sĕ adórmă, când o voce aspră ilŭ făcù sĕ se trezéscă.

— „Hei! prietine, dóră voiescĭ sĕ înghieţĭ aicĭ la nópte, ce?

Richard se întorse spre elŭ şi în tonŭ slăbitŭ ilŭ întrebă, că cine este?

— Uită, uită, vocea îmĭ este cunoscută“, ţise celŭ dintêiu.

— „De unde?“

— „In d-ta cunoscŭ pe unŭ colegŭ alŭ meu din închisóre, d-ta eştĭ Richard?“

— „Da, eu sunt Richard, — şi d-ta?“

— „Ei! eu nu am nume! Scii, eu am fostŭ locuitorulŭ celŭ mai vialŭ alŭ închisórei din Brest... Nu-ţĭ aducĭ aminte de cântecele mele? Dér sĕ nu pierdemŭ timpulŭ înzadarŭ, vino şi nu sgriburi aci. Vino şi la d-ta parte la întreprinderea nóstră. E dreptŭ, că va fi cam primejdiósă, pentru că Valentinŭ Beaumont e bine păzitŭ, dér prada va fi bogată, numai curagiu trebue. Audĭ, vino sĕ mergemŭ!“

— „Domnulŭ meu, asta sĕ nu o facĭ!“...

— „E uşorŭ a ţice, dér mâne trebue sĕ mâncămŭ ceva şi nu am nicĭ măcarŭ o centimă.

mândri de voi, scumpĭ fraţĭ românĭ, carĭ aţĭ purtatŭ numele Romei până la frontiera Europei cu o deosebită bărbăţiă şi virtute. Considerămŭ sosirea vóstră în Roma, ca şi întórcerea unorŭ fraţĭ iubiţĭ după o lungă absenţă.

Bine-voesce a primi, scumpe colegŭ salutările mele cele mai cordiale.

B. Pandolfi.

Esportulŭ viteloră marĭ.

Sub titlulŭ acesta cetimŭ în „Naţionalulŭ“ din Bucurescĭ:

Acum câte-va lunĭ de ḑile vorbindŭ de esportulŭ viteloră marĭ amŭ esprimatŭ speranţa, că greutăţile pe carĭ le întimpină ḑilnicŭ piaţa Vienei dela începutulŭ rĕsboiului vamalŭ dintre noi şi statulŭ vecinŭ şi până astăḑĭ, vorŭ sili pe guvernulŭ Austro-Ungarŭ sĕ trécă peste unele interese şi sĕ deschidă graniţa viteloră nóstre marĭ.

Cele spuse de noi atuncĭ au primitŭ de curêndŭ o confirmare pe care ne credemŭ datorĭ s'o înregistrămŭ. Massa poporaţiunei din Capitala Austriei e ameninţată sĕ nu mai mănânce carne. Vrêndŭ ne-vrêndŭ, guvernulŭ Austriacŭ va trebui sĕ ţiă sémă de suferinţa Capitalei şi sĕ facă cuvenita presiune asupra guvernului *ungurescŭ*.

Singura scăpare pentru Viena e importulŭ viteloră din România. Lucrulŭ acesta a fostŭ cerutŭ până acum de mai multe orĭ atâtŭ de consiliulŭ comunalŭ câtŭ şi de Camera de Comerciu din Cernăuţĭ. Piaţa Vienei sufere astăḑĭ mai multŭ de câtŭ orĭ-cândŭ de lipsa viteloră nóstre. Măcelarii vienesĭ au reclamatŭ sĕptĕmâna trecută consiliului comunalŭ, însciinţându-lŭ, că vorŭ fi siliţĭ sĕ urce simţitorŭ preţulŭ cărnei. „Pe câtŭ am pututŭ — ḑicŭ măcelarii — amŭ amânatŭ acéstă mĕsură, care va avé, precum o şcimŭ, dreptŭ resultatŭ de a micşora consumaţiunea: amŭ fostŭ însĕ siliţĭ sĕ o adoptămŭ“.

Situaţia, pe care o desvĕlue aceste cuvinte, e fără îndoiélă din cele mai grave. Rĕmâne ca guvernulŭ austriacŭ sĕ facă ceea-ce crede, că este în interesulŭ sĕu. Noi aşteptămŭ cu răbdare. Décă conflictulŭ vamalŭ ne-a pricinuitŭ óre-carĭ neajunsurĭ, totuşĭ elŭ n'a avutŭ pentru noi aşa de grave urmărĭ ca pentru vecinii noştri.

Nu e dér cu putinţă sĕ aşteptămŭ sfĕrşitulŭ aventurei. Resistenţa mariloră speculatorĭ ungurĭ, carĭ au voitŭ sĕ acapareze piaţa Vienei, va trebui sĕ cadă mai curêndŭ séu mai târḑiu în faţa nevoiloră capitalei Austriei

Dare de sémă şi mulţămită publică.

Lipova, 22 Oct. 1891.

Cu ocasiunea petrecerii de dansŭ, arangiată la 27 Augustŭ n. c., de către tinerimea studiósă din Lipova, în favorulŭ fondului „Reuniunei femeiloră române din Lipova, pentru ajutorarea şcolariloră românĭ lipsiţĭ de mijlóce“, s'au încasatŭ peste totŭ 136 fl., din carĭ subtrageêndu-se spesele de 72 fl., resultă unŭ venitŭ curatŭ de 54 fl., carea sumă predându-se M. O. Dómne Elena V. Hamsea, casiera reuniunei, s'a alăturatŭ la fondulŭ amintitei reuniunĭ.

Oferte au întratŭ dela următorii d-nĭ: Ilustritatea Sa d-lŭ Iasifŭ Gallŭ 5 fl., N. Moisescu, friserŭ în Bucurescĭ 5 fl., N. Garoiŭ, advocatŭ în Zêrneşcĭ 2 fl., I. Papŭ, stud. teol. 1 fl., şi dela d-na Verona Cismaşiu 1 fl.

Séra la cassă au suprasolvitŭ d-nii: Parteniu Popoviciu, proprietarŭ mare 3 fl., Franciscŭ Kishalmy, adv. 3 fl., Voicu Hamsea, protopresbiterŭ 1 fl., Dr. Aurelŭ Halicŭ, medicŭ 1 fl., Vasile Goldişŭ, prof. 1 fl., Terenţiu Opreanŭ, preotŭ 1 fl., Drd. Romulŭ Nestorŭ, secret. consist. 1 fl., Dr. G. Vannay, not. publ. 1 fl., Georgiu Saviciu, not. 1 fl., Gavrilŭ Papŭ, not. 1 fl., Alesandru Ciugudeanŭ, funcţionar domen. 1 fl., Fabriciu Manuilă, preotŭ 1 fl. şi Aurelŭ Puticiu comerciantŭ 1 florinŭ.

Subscrişii ne împlinimŭ o plăcută datorinţă, când şi pe acéstă cale esprimămŭ onoraţiloră domnĭ contribuenţĭ, adêncŭ simţita nóstră mulţămită pentru sprijinulŭ, ce au binevoitŭ a da şi ĕstŭ anŭ tinerimei întru întreprinderea sa, carea tinde că în unire cu reuniunea femeiloră române din Lipova sĕ creeze unŭ fondŭ, din care sĕ pótă fi ajutatŭ şcolarulŭ nostru românŭ cu cărţĭ, îmbrăcăminte şi alte lucrurĭ necesare, ca astfelŭ şi în căsuţa ţĕranului nostru, aprópe de toţĭ întunecată, sĕ străbată o raḑă de lumină, orĭ câtŭ de debilă.

Sperămŭ, că onoraţii domnĭ vorŭ binevoi a sprijini şi de altă-dată întreprinderea tinerimei, decĭ fiă-ne permisŭ sĕ ḑicemŭ fraţiloră noştri Românĭ: Sĕ ne întêlnimŭ câtŭ mai mulţĭ la olaltă cu ocasiunea viitóre.

Pentru Comitetulŭ arangiatorŭ:

Ath. Bradeanŭ, preşedinte. **Octav. Puticiu,** secretarŭ.

Literatură.

După volumele I şi II ale opului titulatŭ: *Părţĭ alese din* **Istoria Transilvaniei** *pe douĕ sute de anĭ din urmă*, a apărutŭ şi **Volumulŭ alŭ III-lea** în formatulŭ şi cu tiparulŭ celoralalte douĕ, în 40 de cóle, de George Bariţiu. Sibiiu 1891 în ediţiunea autorului. Tipografia W. Krafft.

Acei cetitorĭ românĭ, carĭ au aruncatŭ ochii peste cele douĕ volume, vorŭ fi pututŭ observa, că cele mai multe părţĭ câte am adunatŭ la unŭ locŭ, se reducŭ la istoria suferinţeloră poporului românŭ, séu precum s'a mai ḑisŭ, la tragedia nóstră naţională, anume în vol. I începêndŭ dela a. 1683 până inclusive la 1847, ér în alŭ II-lea dela 1848 până la 1860, adecă sĕlbatecele vĕrsărĭ de sânge, atrocităţile esecutate cu scopu de a extermina pe poporulŭ românŭ, apoi lege marţială şi în urmă absolutismŭ rigorosŭ.

Intocma acelaşĭ metodŭ am urmatŭ şi în compunerea volumului III care cuprinde evenimente dela 1860 până la 1883, adecă dintr'unŭ periodŭ de 23 de anĭ, fórte bogatŭ şi acesta de catastrofe marĭ, ca şi de rĕsturnăturĭ, care au lovitŭ de-a dreptulŭ în partea naţiunei române locuitóre în ţerile monarchiei austro-ungurescĭ. Nu am trecutŭ cu vederea evenimentele generale, fără a căroră cunóscere nu amŭ putea înţelege pe acelea, în care au fostŭ aceştĭ Românĭ actorĭ în proporţiunĭ ca nicĭ-odată, atâtŭ în sfera politică, câtŭ şi în cea bisericéscă şi întru îmulţirea elementeloră de cultură, nu numai până la Dualismŭ, ci chiar şi dela acesta încóce în mănia tuturoră pedeceloră şi a machiavelismului rafinatŭ.

Cele douĕ congrese naţionale politice, unulŭ din Ianuarie 1861, altulŭ din Aprile 1863; cele douĕ diete transilvane, una democratică dintre anii 1863 et 4, alta aristocratică din Nov. 1865; desele călĕtorii ale mitropoliţiloră şi deputaţiuniloră la Viena; întrarea Ardeleniloră în senatulŭ imperialŭ din Viena; eşirea loră de acolo între cele mai triste împregiurărĭ; smulgerea Româniloră greco-orientalĭ de sub domnia hierarchiei sêrbescĭ prin organisarea metropoliei şi a episcopiei de Caransebeşiu alăturea cu cea de Aradŭ; dissensiunele Româniloră; — ca urmare imperativă a înfricoşatei căderi dela Königgraetz, înfiinţarea Dualismului, autonomia Transilvaniei cassată, legile acesteia din 1863/4 anulate; naţiunea română ca individualitate politică sacrificată şi aruncată la discreţiunea unui altŭ elementŭ naţionalŭ; luptele politice continuate din partea Româniloră; întrunirea loră pentru marele scopŭ alŭ emancipării manifestatŭ şi circumscrisŭ în memorandulŭ naţionalŭ, împărtăşitŭ în patru limbĭ popóreloră apărătóre de dreptŭ şi de libertate, — acestea şi alte câteva momente marĭ din viéţa nóstră naţională se potŭ vedea adunate în vol. III pe 23 de anĭ, confirmate cu câteva acte şi corespondenţe intercalate în textŭ, éră alte vre o 96 alăturate ca suplementŭ la volumulŭ acesta, precum s'a adaosŭ 80 şi la celelalte douĕ anterióre.

Acestŭ volumŭ alŭ III-lea costă *legatŭ tare 4 fl*; *legatŭ uşorŭ 3 fl. 50 cr. v. a.*

In restimpŭ de 3 lunĭ, adecă până la 31 Ianuarie 1892 expediţiunea din partea auctorului se va face franco pentru toţĭ domnii câţĭ se vorŭ fi prenumĕratŭ de-adreptulŭ la elŭ; după acelŭ terminŭ ecsemplariele rĕmase neprenumĕrate trecŭ în comisiune la librăria W. Krafft în Sibiiu.

Dela 5 séu mai multe exemplare plătite într'odată se dau 10% ca rabatŭ.

Se mai află şi din vol I şi II multe exemplare şi se dau cu preţurĭ cunoscute mai de înainte, legate tare 5 fl., broşurate câte 4 fl. 50 cr. séu tóte trei volumele în 141 de cóle 14 fl. legate, 12 fl 50 cr. broşurate.

Comande se facŭ mai sigurŭ prin mandate postale. Espediţiunea promptă.

Sibiiu, 30 Octomvre 1891.

Georgie Bariţiu.

NECROLOGU. **Moise Branisce**, protopretorulŭ cercului Mercurii, a încetatŭ aḑĭ Duminecă, în 13/25 Octomvrie 1891 din viéţă după scurte suferinţe în etate de 57 anĭ, în alŭ 24-lea anŭ alŭ fericitei sale căsĕtorii şi alŭ 27-lea anŭ de serviciu publicŭ. Rĕmăşiţele pămêntescĭ ale scumpului defunctŭ se vorŭ depune spre eternŭ rĕpausŭ Marţĭ, în 15/27 Octomvre 1891 la 1 óră după améḑĭ în cimiteriulŭ gr. or. din Mercuria. Depre acéstă prea timpuriă trecere din viéţă a scumpului nostru soţŭ şi părinte cuprinşĭ de adêncă durerere încunosciinţămŭ tóte rudeniile, amicii, colegii şi toşĭ cunoscuţii.

Jalnica familiă.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria binecuvêntată!

Telegramele „Gaz. Trans“.

(Serviciulŭ biuroului de cor. din Pesta.)

Berlinŭ, 30 Octomvre. Regele României a plecatŭ erĭ după amiaḑĭ la Bucurescĭ. Rĕmasulŭ bunŭ alŭ monarchiloră a fost fórte cordialŭ.

Wiesbaden, 30 Octomvre. Ministrulŭ Giers nu va visita Parisulŭ, ci se va reîntórce directŭ la Petersburg.

Roma, 30 Octomvre. „Monitorulŭ Romei“ declară de adevĕrată scirea despre numirea abatelui superior *Vaszary*, ca archiepiscopŭ alŭ Ungariei şi despre numirea lui *Csaszka* de archiepiscopŭ de Calocea.

Viena, 30 Octomvre. Buletinulŭ de erĭ asupra stărei sănĕtăţii archiducesei Margareta, esprimă serióse îngrijirĭ.

Anvers, 30 Octomvre. Erĭ nópte a fostŭ o furtună îngrijitóre pe marea nordică. Douĕ vapóre englese s'a înecatŭ.

Viena, 30 Octomvre. Guvernulŭ austriacŭ are de gândŭ ca câtŭ de curêndŭ sĕ ridice disposiţiunea de importŭ asupra cărnei de porcŭ americane.

DIVERSE.

Călcâie de cauciucŭ. Colin, medicŭ francesŭ de statŭ majorŭ, recomandă a se confecţiona pentru pedestrime papucĭ cu călcâie de cauciucŭ, deórece, ḑice elŭ, cauciuculŭ fiindŭ elasticŭ, trupulŭ ar fi espusŭ la mai puţine sguduiturĭ şi astfelŭ şi marşurile arŭ deveni cu mult mai puţinŭ obositóre. Pe lângă acestea, călcâiele de cauciucŭ costă multŭ mai puţinŭ decâtŭ călcâiele făcute din talpă.

Cursulu pieţei Braşovŭ.

din 30 Octomvre st. n. 1891.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.27	Vênd.	9.31
Argintŭ românescŭ -	„	9 22	„	9.27
Napoleon-d'orĭ - -	„	9.28	„	9.32
Lire turcescĭ - -	„	10.50	„	10.55
Imperialĭ - - - -	„	9.50	„	9 55
Galbinĭ - - - -	„	5.40	„	5.45
Scris. fonc. „Albina“ 6%		—.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	—.—	„	—.—
Ruble rusescĭ - - -	„	121.—	„	122.—
Mărcĭ germane - -	„	57.—	„	57.50

Discontulŭ 6—8% pe anŭ.

Cursulŭ la bursa din Viena.

din 29 Octomvre a. c. 1891

Renta de aurŭ 4% - - - - - - -	103 70
Renta de hârtiă 5% - - - - - - -	100.70
Imprumutulŭ căiloră ferate ungare - aurŭ - - - - - - - - - - -	115.—
dto argintŭ - - - - - -	97.40
Amortisarea datoriei căiloră ferate de ostŭ ungare [1-ma emisiune] - -	111.25
Amortisarea datoriei căiloră ferate de ostŭ ungare [2-a emisunei] - -	—.—
Amortisarea datoriei căiloră ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) - -	—.—
Bonurĭ rurale ungare - - - - - -	89.90
Bonurĭ croato-slavone - - - - - -	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ	
Losurĭ din 1860 - - - - - - - - -	105.30
Acţiunile băncei austro-ungare - -	1004.
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. -	322.50
Acţiunile băncei de creditŭ austr. -	276.50
Galbenĭ împĕrătescĭ - - - - - -	5.58
Napoleon-d'orĭ - - - - - - - - - -	9.34
Mărcĭ 100 împ. germane - - - -	57.75
Londra 10 Livres sterlinge -	117.50

Proprietarŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ interimalŭ:
Gregoriu Maiorŭ.

— „Ţĭ voiu da eu, aci suntŭ toţĭ banii mei; cheltuesce-i aceştia, numai lasă-te de furtŭ şi mie îmĭ dă pace.“

— „Bine déră, décă d-tale nu-'ţĭ place acéstă petrecere, nu-'mĭ pasă, o lasŭ întru atâta. Sĕ fi sănĕtosŭ!“

Richard érăşĭ rĕmase singurŭ, în tăcerea nopţii elŭ îşĭ recunoscù starea deplorabilă în tótă mărimea ei. Vĕḑêndu-se despreţuitŭ într'atâta mĕsură de ómenĭ, ba până şi de fratele sĕu, l'a cuprinsŭ desperarea..... „Mai multŭ nu am frate — îşĭ cugetă elŭ — nu am unŭ singurŭ prietinŭ..... De acum nu mi-se-va deschide nicĭ o uşă... Societatea omenéscă, pentru care, póte aşĭ fi pututŭ face multŭ bine, nu merită sĕ mĕ jertfescŭ cu totulŭ pentru ea..... Vĕdŭ, că totulŭ e în zadarŭ.... Voi lăsa ómenii, carĭ pe mine nu m'au priceputŭ.... Potŭ ḑice, că dóră în viéţa mea numai douĕ ḑile am trăitŭ liniştitŭ şi fericitŭ, şi aceste suntŭ ḑilele petrecute în mănăstirea Frappiştilor, în meditaţiunĭ şi rugăciunĭ. Mâne mĕ voiu duce déră la ei şi restulŭ vieţii mele îlŭ voiu petrece acolo între dênşii“.

Când hotărîrea acésta se întări în inima lui îşĭ dobêndì érăşĭ tăria sufletéscă. Dér omulŭ, fiă elŭ filosofŭ, orĭ poetŭ, totŭ omŭ este. In nóptea acésta lungă a suferitŭ multŭ. Néua totŭ cădea, vêntulŭ sufla rece, şi frigulŭ îlŭ ghemuia pe sermanulŭ nenorocitŭ.. „Oh, ḑise elŭ, de-aşĭ avea măcarŭ unŭ picŭ de focŭ, baremĭ numai atâta, ca sĕ-mĭ potŭ încălḑi aceste membre amorţite..... Dér Dumneḑeule, ce-mĭ vine în minte. Manuscrisulŭ ce-mĭ mai folosesce? Óre sĕ aprindŭ cartea?!.... Ah! cum Dómne, sĕ nimicescŭ fructele atâtorŭ anĭ, productulŭ ideiloră mele.... Acestŭ opŭ mare, care s'a produsŭ la inspiraţiunea divină... Nu... în vecĭ nu!...

Dér, Dumneḑeule, aşa mi-e de frigŭ, că abia îmĭ potŭ duce mânile la gură, ca sĕ le mai încălḑescŭ. Cartea ce-mĭ mai folosesce, şi eu voiu îngheţa de frigŭ.“

In inima nenorocitului se născù acum o luptă crâncenă. O iubire adêncă şi o durere sfăşietóre îlŭ cuprinse pentru opulŭ sĕu, care a eşitŭ din puterile unite ale minţii şi ale inimii sale şi de care acum avea sĕ se lipséscă. Ca unŭ ultimŭ adio durerosŭ, strînse Richard cu căldură cartea la inima sa. Minutulŭ acesta a fostŭ celŭ mai înfiorătorŭ din tótă viéţa lui plină de suferinţe. Frigulŭ însĕ îlŭ făcea sĕ tremure neîncetatŭ.

Unŭ conductorŭ trecù din întêmplare pe acolea. Richard tremurândŭ scóse o fóiă din carte şi o aprinse la lampa lui. Conductorulŭ fără grijă se depărtà, continuându-şĭ cântulŭ sĕu obicĭnuitŭ, neducêndu-şĭ nimicŭ aminte de drama, a cărei desfăşurare chiar prin sosirea lui s'a acceleratŭ

Flacăra, cu care arse prima fóiă produse lui Richard atâta alinare, încâtŭ uità pe unŭ minutŭ jertfa cea mare pe care o aduse slăbiciunei omenescĭ, şi cu unŭ rîsŭ amarŭ aprinse cartea. Ingenunchindŭ lângă foculŭ mistuitorŭ, îşĭ încălḑì mânile îngheţate, dér când vĕḑù sburândŭ hârtiele negre şi uşóre, în carĭ se reoglinda spiritulŭ sĕu, mustrarea consciinţei îi cuprinse sufletulŭ.... Sĕ întinse iute după carte şi cu mânile voia sĕ stingă flacăra dér era târḑiu. Foculŭ mistuì cu repeḑiciune şi ultima fóiă şi cu ea ultima speranţă... Richard a leşinatŭ de durere.

In diminéţa următóre, l'a aflatŭ ingheţatŭ de jumĕtate, în mâna strîngea cenuşa, ultima rĕmăşiţă din opulŭ sĕu.

(Va urma.

7322.—1891. 692,3—3.

PUBLICAŢIUNE.

Isbucnindŭ, conformŭ protocolului veterinariu din 24 a l. c. în Scheiu în modŭ epidemicŭ bóla de gură şi de unghii între vitele cornute, se aduce prin acésta la cunoscinţă, cumcă Scheiulŭ s'aŭ închisŭ ca cercŭ epidemicŭ, dispunêndu-se în sensulŭ §. 219 a ordinaţiunei pentru esecutarea articolului de lege VII din anulŭ 1888, ca la întrările pe drumurile şi potecele conducĕtóre în amintita parte a oraşului sĕ se pună tabele de admoniţiune, la întrările acestorŭ drumurĭ şi potece sĕ se pună străjĭ, (sentinele), a cărorŭ meniţiune este, ca afară de cai sĕ nu trécă alte animale în acestŭ cercŭ epidemicŭ, ci din contră sĕ le îndrumeze pe astfel de drumurĭ, prin carĭ sĕ se pótă ocoli acestŭ cercŭ.

Locuitorii din Scheiu se provócă mai departe, că pe câtŭ timpŭ va dura epidemia sĕ nu care din ale lorŭ curţĭ nutreţŭ şi gunoiu; paşapórtele de vite (cu esceptiune acelor de cai) aflătóre în posesiunea lorŭ sĕ le ascérnă în decursŭ de 24 de óre subscrisului căpitanatŭ spre păstrare şi în fine laptele mulsŭ dela vitele infectate de bóla epidemică de gură şi unghii sĕ nu-lŭ vêndă séu sĕ-lŭ foloséscă spre scopurĭ private.

Intrarea măcelarilorŭ şi samsarilorŭ de vite în grajdurile astorfelŭ de vite este interḑisă.

Neesecutarea dispositiunilorŭ acestei publicaţiunĭ se va pedepsi conformŭ dispositiunilorŭ art. de lege VII din 1888 cu tótă rigurositatea.

Braşovŭ, 24 Octomvre 1891.

Căpitanatulŭ orăşenescŭ.

☛ Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria **Nicolae Ciurcu**, şi în tutungeria **I. Gross.**

Avisŭ d-lorŭ abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămurtŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţĭ, că maĭ avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei“, precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 1 Octomvre 1891.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ
Viena	10.50	8.—		3.25
Budapesta	8.30	1.50	5.50	9.15
Szolnok	11.38	3.57	9.22	11.19
P. Ladány	2.12	5.51	11.53	12.57
Oradea-mare	3.53	7.06	1 50	2.12
	4.—	7.13	2.24	2.19
Mezö-Telegd	4.39	7.43	3.03	2.49
Rév	5.22	8.18	3.46	3.26
Bratca	5.45		3.57	
Bucia	6.05	8.51	4.29	
Ciucia	6.31	9.07	4.55	4.21
Huedin	7.12	9.37	5.34	4.55
Stana	7.29		5.51	
Aghiriş	7.49		6.12	
Ghirbău	8.01		6.25	
Nădĕşel	8.14		6.39	5.47
Cluşiu	8.29	10.37	6.56	6.—
	8.46	11.10	8.20	6.18
Apahida	9.03	11.28	8.45	6.34
Ghiriş	10.12	12.38	10.21	7.34
Cucerdea	10.37	1.14	11.09	7.57
Uióra	10.56	1.21	11.17	
Vinţul de sus	11.04	1.29	11.26	
Aiudŭ	11.28	1.54	11.54	8.22
Teiuşŭ	11.45	2.13	12.18	8.38
	12.13		12.58	8.43
Crăciunelŭ	12.44		1.34	
Blaşiu	12.59		1.51	9.14
Micăsasa	1.35		2.29	
Copşa mică	1.51		2.48	9.48
	2.12		3.03	9.50
Mediaşŭ	2.31		3.26	10.06
Elisabatopole	3.04		4.07	10.28
Sighişóra	3 46		4.49	11.04
Haşfalĕu	4.04		5.35	11.19
Homorodŭ	5.26		7.23	12.27
Augustinŭ	6.10		8.09	12.58
Apaţa	6.41		8.43	1.15
Feldióra	7.17		9.18	1.35
Braşovŭ	8.—	Tren de persóne	10.05	2.09
		12.20		2.19
Timişŭ		1.41		3.01
Predealŭ		2.26		3.31
Bucurescĭ		8.50		9.30

Predealŭ—Budapesta

	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.
Bucurescĭ	7.35		8.50	
Predealŭ	1.12		5.16	
Timişŭ	1.42		5.57	
Braşovŭ	2.18	4.20	6.58	
	2.48	5.07		7.23
Feldióra	3.19	5.42		8.03
Apaţa	3.40	6.09		8.37
Augustinŭ	3.56	6.55		9.04
Homorodŭ	4.29	8.23		9.46
Haşfalĕu	5.34	8.53		11.03
Sighişóra	5.54	9.31		11.29
Elisabetopole	6.21	10.09		12.06
Mediaşŭ	6.42	10.31		12.37
Copşa mică	6 55	10.47		12.53
	6.57	11.06		1.18
Micăsasa		11.42		1.39
Blaşiu	7.31	11.57		2.13
Crăciunelŭ		12.28		2.27
Teiuşŭ	8.—	1.08	1.25	2.49
	8.07	1.35	1.50	3.47
Aiudŭ	8.24	2.05	2.12	4.07
Vinţul de sus		2.13	2.19	4.28
Uióra		2.31	2.39	2.34
Cucerdea	8.54	3.18	3.15	4.52
Ghirişŭ	9.23	4.45	4.32	5.26
Apahida		5.14		6.34
Cluşiu	10.45	6.08	4.53	6.52
	11.01	6.29	5.30	7.40
Nădăşelŭ		6.47	5.47	8.—
Ghîrbău				8.15
Aghireşŭ		7.02	6.11	8.29
Stana	12.17	7.28		8.53
B. Huiedin	12.47	7.47	6.43	9.12
Ciucia		8.25	7.12	9.51
Bucia		8.51		10.06
Bratca	1.26	9.10	7.51	10.23
Rév		9.30		10.42
Mezö-Telegd	1.52	10.07	8.17	11.17
Oradea mare	2.18	10.44	8.42	11.51
	2.25	11.04	8.47	12.09
P. Ladány	3.46	1.16	10.09	2.24
Szolnok	5.26	3.31	11.51	4.47
Budapesta	7.30	6.35	1.55	8.40
Viena	1.40	1.40	7.20	6.05

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuş

	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.
Viena	10.50	8.—	3.25
Budapesta	8.15	1.50	9.50
Szolnok	11.14	3.57	1.05
Aradŭ	3.45	6.52	5.24
	4.30	T. d. per. 2.20	5.46
Glogovaţŭ	4.42	2.34	5.57
Gyorok	5.03	3.05	6.19
Paulişŭ	5.14	3.23	6.30
Radna Lipova	5.32	3.39	6.48
Conop	5.56		7.12
Bĕrzava	6.12		7.27
Soborşinŭ	6.58		8.07
Zamŭ	7.26		8.33
Gurasada	7.52		8.57
Ilia	8.08		9.13
Branicica	8.26		9.29
Deva	8.52		9.53
Simeria (Piski)	9.50		10.19
Orăştia	10.16		10.50
Şibotŭ	10.36		11.16
Vinţ. de josŭ	11.—		11.44
Alba-Iulia	11.26		12.06
Teiuşŭ	11.53		12.38

Teiuş-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.
Teiuşŭ	3.09		1.39
Alba-Iulia	3.50		2.19
Vinţ. de josŭ	4.09		2.36
Şibotŭ	4.52		3.03
Orăştia	4.55		3.30
Simeria (Piski)	5.23		4 17
Deva	5.59		4.33
Branicica	6.24		4.55
Ilia	6.49		5 17
Gurasada	7.—		5.28
Zamŭ	7.28		5.53
Soborşinŭ	8.03		6.24
Bĕrzava	8.54		7.02
Conopŭ	9.10		7.17
Radna Lipova	9.44	5.14	7.46
Paulişŭ	9.58	6 01	7.57
Gyorok	10.11	6.20	8 08
Glogovaţŭ	10.34	6.49	8.30
Aradŭ	10.46		8.40
	11.18	8.24	9.05
Szolnok	4.15	11.51	2.21
Budapesta	7.20	1.55	5.50
Viena	6.05	7.20	1.40

Simeria (Piski) Petroşenĭ

Simeria	6.—	10.35	4.22
Streiu	6.35	11.26	4.58
Haţegŭ	7.21	12.23	5.42
Pui	8.06	12.—	6.36
Crivadia	8.47	2.23	7.24
Baniţa	9.21	3.19	8.04
Petroşenĭ	9.45	4.—	8.36

Petroşenĭ-Simeria (Piski)

Petroşenĭ	6.—	10.50	6.20
Baniţa	6.41	11.40	6.54
Crivadia	7.19	12.19	7.20
Pui	7.57	1.05	7.51
Haţegŭ	8.36	1.54	8.25
Streiu	9.18	2.49	9.01
Simeria	9.52	3.27	9.35

Aradŭ—Timişóra

Aradŭ	6.15	11.30	7.15
Vinga	7.32	12.47	8.04
Timişóra	8.42	2.04	8.57

Timişóra—Aradŭ

Timişóra	6.20	1.11	5.05
Vinga	7.21	2.46	6.40
Aradŭ	8.03	3.50	7.50

Ghirişŭ—Turda

Ghirişŭ	7.48	10.35	3.40	10.20
Turda	8.08	10.55	4.—	10.44

Turda—Ghirişŭ

Turda	4.50	9 30	2.30	8 50
Ghirişŭ	5.10	9.50	2.50	9.10

Sighişóra—Odorheiu

Sighişóra	4.30	11.25
Odorheiu	7.21	2.11

Odorheiu—Sighişóra

Odorheiu	8 15	3.15
Sighişóra	10.52	6.10

Careii-marĭ—Zelău

Careii-marĭ	5.50
Zelău	11.—

Zelău—Careii-marĭ

Zelău	1.56
Careii-marĭ	6.48

Mureşŭ-Ludoşŭ—Bistriţa

Murĕşŭ-Ludoşŭ	4.—
Ţagu-Budatelicŭ	6.48
Bistriţa	9.59

Bistriţa—Mureşŭ-Ludoşŭ

Bistriţa	1.16
Ţagu-Budctelicŭ	4.15
Murĕşŭ-Ludoşŭ	7.21

Copşa-mică—Sibiiu

Copşa mică	3.—	10.47	7.10
Şeica-mare	3.31	11.27	7.43
Loamneş	4.15	12.08	8.27
Ocna	4.46	12.38	8.59
Sibiiu	5.10	1.—	9.23

Sibiiu—Copşa-mică

Sibiiu	7.35	4.34	10.17
Ocna	8 02	4.58	10 43
Loamneş	8.30	5.25	11.09
Şeica-mare	9 05	5.55	11.40
Copşa mică	9.34	6.20	12.05

Cucerdea-Oşorheiu-R.-săs.

Cucerdea	2.50	8.20	2.41
Ludoş	3 34	9.11	3.27
Oşorheiu	5.20	11.17	5.14
	5.35		5.36
Regh.-săs.	7.10		7.15

Regh.-săs.-Oşorh.-Cucerdea

Regh.-săs.		8.—	8.15
Oşorheiu		9.35	9.53
	5.21	5.54	10.20
Ludoş	6.58	7.41	12.06
Cucerdea	7 47	8.25	12.50

Simeria (Piski)—Hunedóra

Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16
Cerna	11.13	5.03	9.34
Hunedóra	11.48	5.38	9.58

Hunedóra—Simeria (Piski)

Hunedóra	4 46	2.32	7.22
Cerna	5 11	3 —	7.50
Simeria	5 28	3.20	8.10

Brasov—Zĕrnescĭ

Braşov	5.45	2.58
Zĕrnescĭ	7.26	4.39

Zĕrnescĭ—Braşov

Zĕrnescĭ	8.—	5.20
Braşov	9.24	6.44

Braşov—S.-Georgiu

Braşovŭ	8.30	3.10
Uzonŭ	9 43	5.23
S.-Georgiu	10.23	5.03

S.-Georgiu—Braşov.

S.-Georgiu	6.32	5.17
Uzonŭ	7.00	5.45
Braşovŭ	8.08	6 53

Nota: Numerii încuadraţĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ